

handling at stille en Ændring derom, hvis ikke den muligvis bliver stillet af den højtærede Minister. Den anden Ændring til § 1 er kun en Redaktionsændring, sigtende til at tydeliggøre Meningen med det paagældende Punktum. Saa er der Ændringsforslaget Nr. 3 til § 4, som i to Henseender forandrer Lovforslaget. Dette Ændringsforslag hviler paa den Opfattelse, at det kan have sine Betæneligheder at foretage større Forandringer i Snekastningsloven paa et Tidspunkt, hvor man gaar over til et nyt Grundlag for Paaligningen, et Grundlag, som i nogen Grad vil forrykke Fordelingen af Byrden fra det tidligere. Man har derfor fundet det rigtigst kun at foretage saadanne Forandringer i den bestaaende Lov, som maa siges naturligt at følge af det forandrede Grundlags Indførelse. I det første Stykke af Ændringsforslaget foreslaas det, at for de Bygninger, som her er Tale om at inddrage under Snekastningspligten, skal Ansættelsen foretages efter Folkehold, naar det begæres, d. v. s. begæres af den snekastningspligtige. Ellers vilde disse Bygninger kunne faa en uforholdsmæssig stor Forøgelse af deres Snekastningsbyrde. De Ejendomme, der her er Tale om, er — blandt andre — Slotte, Straffeanstalter, Sindssygeanstalter, Hospitaler m. v., og skulde de ansættes efter Værdien, kunde de komme meget højt op. Efter den bestaaende Lov have de, for saa vidt de ikke have Hartkorn, og det er der meget faa af dem, der have af Betydning, kun kunnet ansættes efter Folkehold, da deres Bygninger ikke vare bygningsafgiftspligtige. Naar man nu bestemmer, at Fordelingen af Snekastningsbyrden for disse Ejendomme fremdeles skal foregaa efter Folkehold, naar det begæres af rette vedkommende, bliver man i Virkeligheden ved det bestaaende Forhold. Det andet Stykke af Ændringsforslaget er enslydende med Lovforslagets tilsvarende Bestemmelse, det er kun optrykt her for at faa det hele samlet. Det tredje Stykke af Ændringsforslaget er i Overensstemmelse med den bestaaende Lov, men derimod ikke med Lovforslaget. Det omhandler de Ejere og Brugere, der ikke kunne ansættes til Snekastningspligt efter Ejendomsskyldværdi. Det vil i det væsentlige blive de samme, som efter den bestaaende Lov ikke kunne ansættes til Snekastningspligt efter Hartkorn. Man har i Udvalget haft Betænelighed ved helt at fritage de paagældende for Snekastningspligt, som foreslaaet. Man har navnlig haft Betænelighed ved at indskrænke Antallet af snekastnings-

pligtige saa stærkt, som foreslaaet, fordi det let kunde føre til, at de, der vare Ejere eller Brugere af Ejendommene, der lige naa over den snekastningspligtige Grænse efter Værdien, vilde faa en forholdsvis stor Forøgelse af deres Snekastningsbyrde, thi naar man fritager en Del af dem, hvem der nu kan paalægges Snekastningspligt, vil der blive saa meget mere til de andre, og Regulativet binder ikke stærkere end, at man godt kan paalægge dem med de meget smaa Ejendomme, der ligge over den skattepligtige Grænse, en væsentlig større Ydelse end hidtil. Man kan jo paalægge alle, der have Ejendomme indtil en Værdi af 6,000 Kr., den samme Ydelse, og paa samme Maade Ejendomme fra over 6,000 til 12,000 Kr. o. s. v. Der foreskrives jo ikke andet i Loven med Hensyn til Regulativets Affattelse end, at det skal iagttages, at der paalægges hver 6,000 Kr.s Skyldværdi den samme Snekastningsydelse. Der har dog hos et Mindretal i Udvalget været Stemning for at give de heromhandlede nogen Nedsættelse i Snekastningspligten. Man har alle været enige om, at de efter § 10 i den gældende Lov skulde kunne tilsiges for Betaling, men der var Stemning for helt eller delvist at fritage de paagældende for Snekastningsydelse uden Betaling. Flertallet har imidlertid ment, at man fremdeles burde holde paa, at der kunde paalægges de omhandlede Ejere og Brugere en Dags Snekastningsarbejde, og naar Flertallet i det ene af Tingene i et saadant Tilfælde holder paa en vis Bestemmelse i den bestaaende Lov, maa alle jo rette sig derefter, da det ny Fordelingsgrundlags Indførelse er en Nødvendighed. 4de Stykke af Ændringsforslag Nr. 3 er kun Optryk af den gamle Lov.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag og kun tilføje, at Lovforslaget, som det er affattet, egentlig falder i to Dele, dels de 4 første Paragraffer, der omhandle Ændringer i Loven af 9. April 1891, og saa § 5, der bemyndiger Finansministeren til at lade optrykke den gamle Lov med de Ændringer, der nu blive vedtagne. Denne sidste Paragraf angaar ikke Ændringer i den bestaaende Lov, og jeg vil henstille, at Lovforslaget inddeles i to Afsnit, et, der omfatter de 4 første Paragraffer, og et, der omfatter § 5 med den deri nævnte Bemyndigelse.

Finansministeren (Hage): Som den ærede Ordfører bemærkede, er der blandt